SZIVÁRVÁNY KISKÖNYVTÁR

ÁRA 1·20 Ft

KALAND AZ ŐSVADONBAN

Szöveg: Molnár Gábor ★ Rajz: Hont-Varsányi Ferenc

Távol minden emberlakta helytől, pálmatetős kis vadászkunyhóban éltem a brazíliai ősvadonban. Kora hajnalban a közelben örvénylő folyó vizének vad loccsanásaira figyeltem fel. Fegyveremet lövésre fogva a vízpartra siettem. Abban a pillanatban értem oda, amikor ...

IFJÚSÁGI KÖNYVKIADÓ

...egy hatalmas kajmán, tátott pofájában egy csapkodó lamantinnal, „halökörrel", alábukott a vízben.

A partra húzott csónakhoz futottam s néhány pillanat múlva már a vízen eveztem, vadászatra készen...

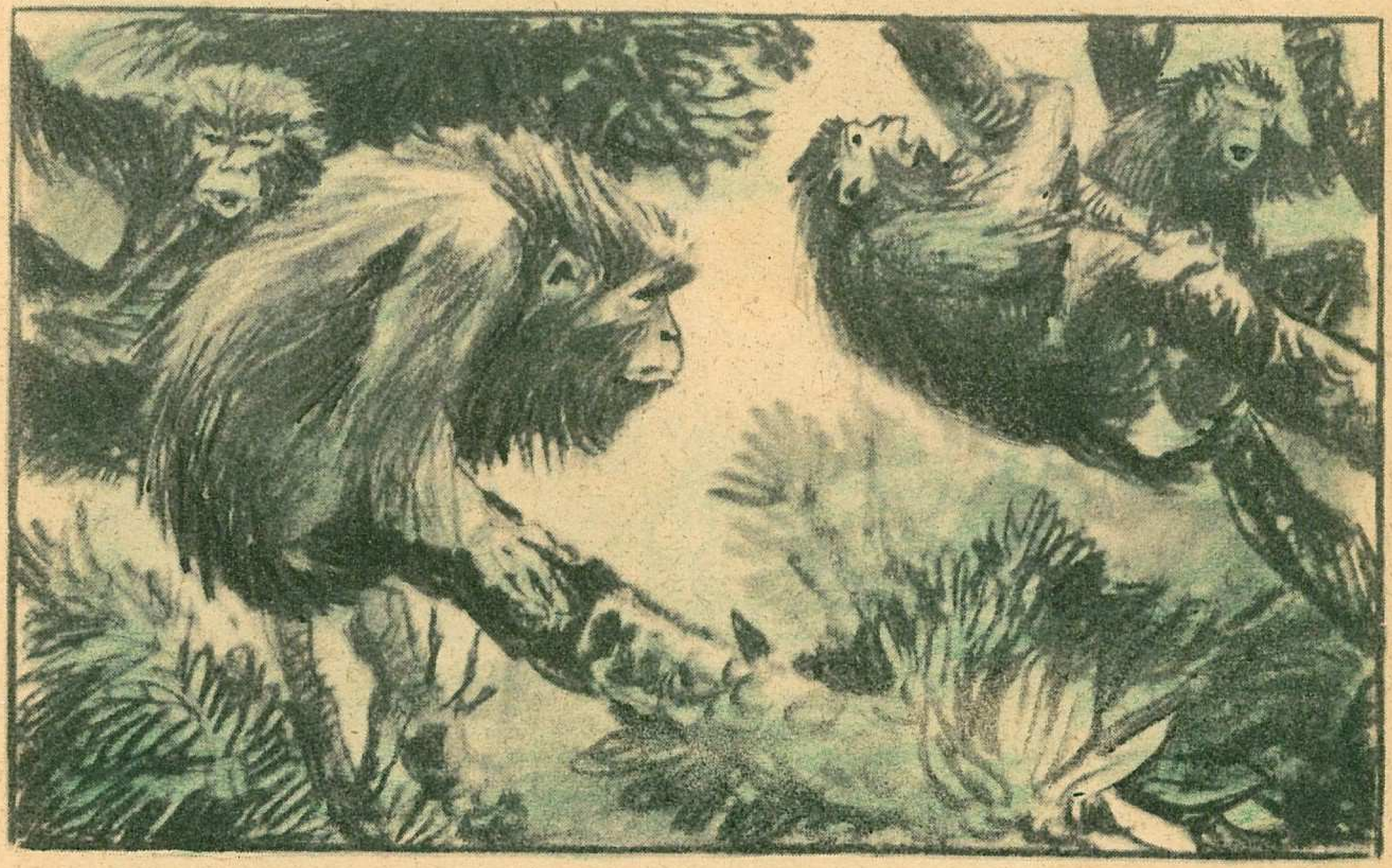

...amikor a túlsó part lombozatában fekete csuhájú majomcsürhe jelent meg.

Abbahagytam áz evezést. Egy parti indába fogóztam, s kedvtelve figyeltem a rügyekre, madártojásokra vadászó majomcsapat vonulását.

A folyóra boruló növényzetben hirtelen nagy zajjal megmozdult a lomb. Veszedelmet sejtve markoltam meg a lombvágó kést.

A baj nem felém közelített. Egy óriás hárpia-sas, légkavaró szárnycsapásokkal villámként vágott le a túlparti majmok közé.

A menekülő csürhéből kiragadott egy majmot, amely kétségbeesett vergődéssel igyekezett kiszabadulni az éles karmok közül.

Fellángolt bennem a vadász-szenvedély: megkísérlem elejteni a sast! — A túlsó parti homokpad jó kikötőhelynek kínálkozott.

Néhány erős csapás után már a túlsó oldalon súrlódott a csónakom. Kiugrottam és félig partra húztam a nehéz alkotmányt.

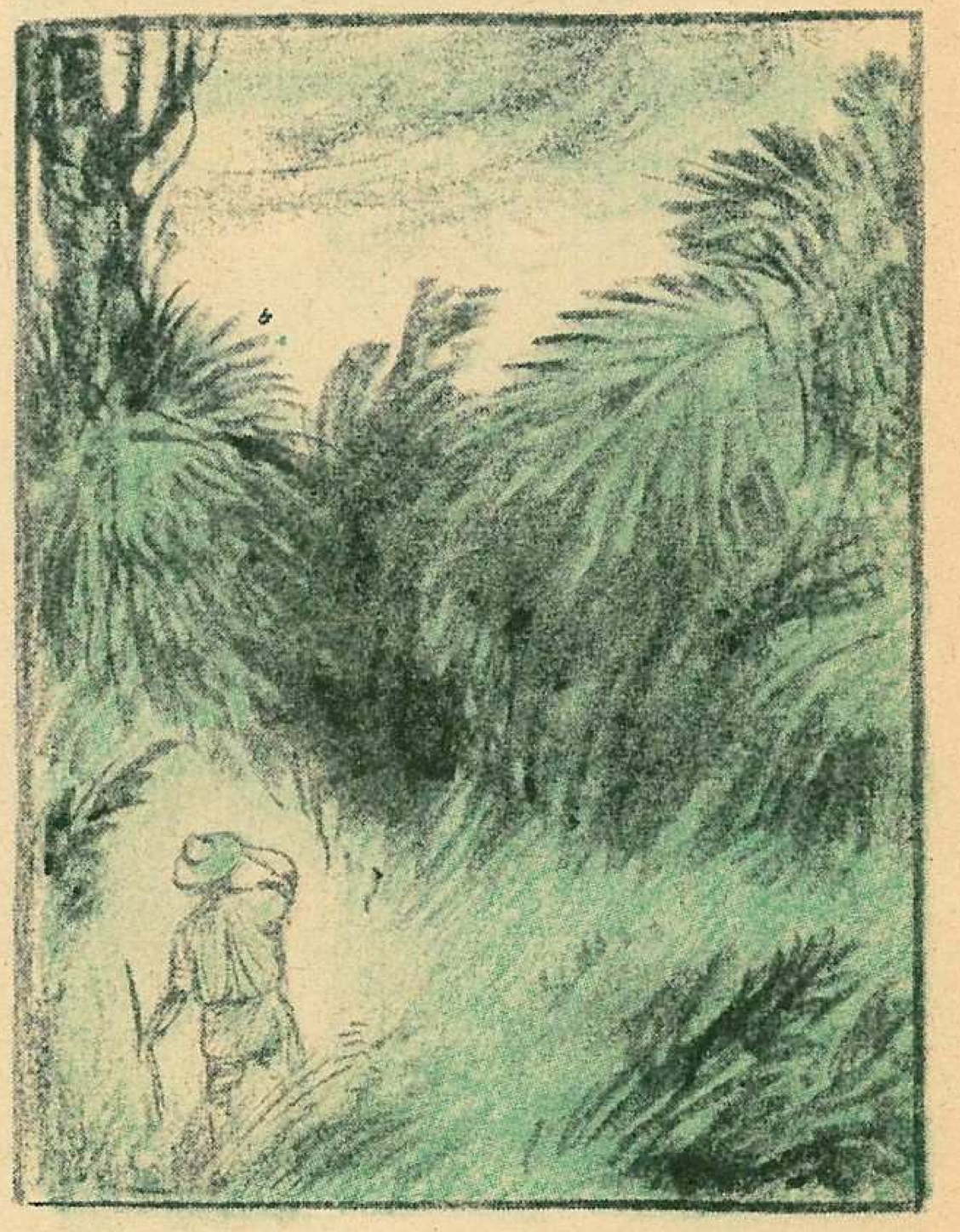

Erős szél söpört végig a vízen. Fölnéztem. A nap aranyló ragyogását gomolyogva érkező esőfelhők árnyékolták. Vihar készül!

Magamhoz vettem puskámat és felkapaszkodtam a folyondáros, kimosott gyökérzetű parton.

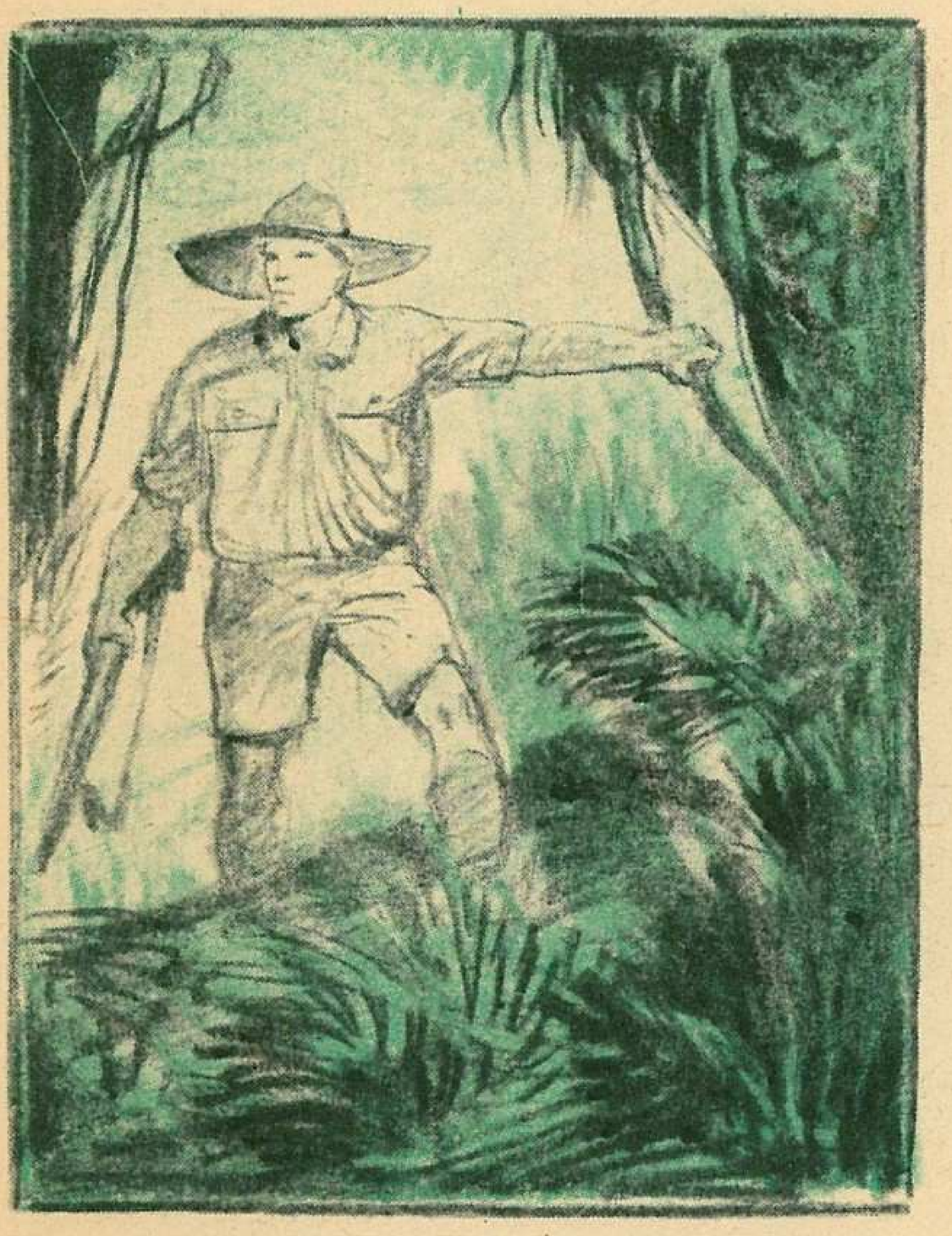

Már dörgött, villámlott, amikor puskámat lövésre fogva, a sűrű folyondárok között megkezdtem a cserkészést a sas után.

Hirtelen megtorpantam. Óriási, tenyérnyi nagyságú, barna madárpókot pillantottam meg lábam előtt az avaron.

Az óriási rovar támadásra készült. A harapása halálos, nem sokat töprenghettem. Puskám csövével az avarhoz szorítottam.

Néhány percnyi kutatás után megpillantottam a sast, amint egy villás ágcsonk mellett tépte, marcangolta zsákmányát.

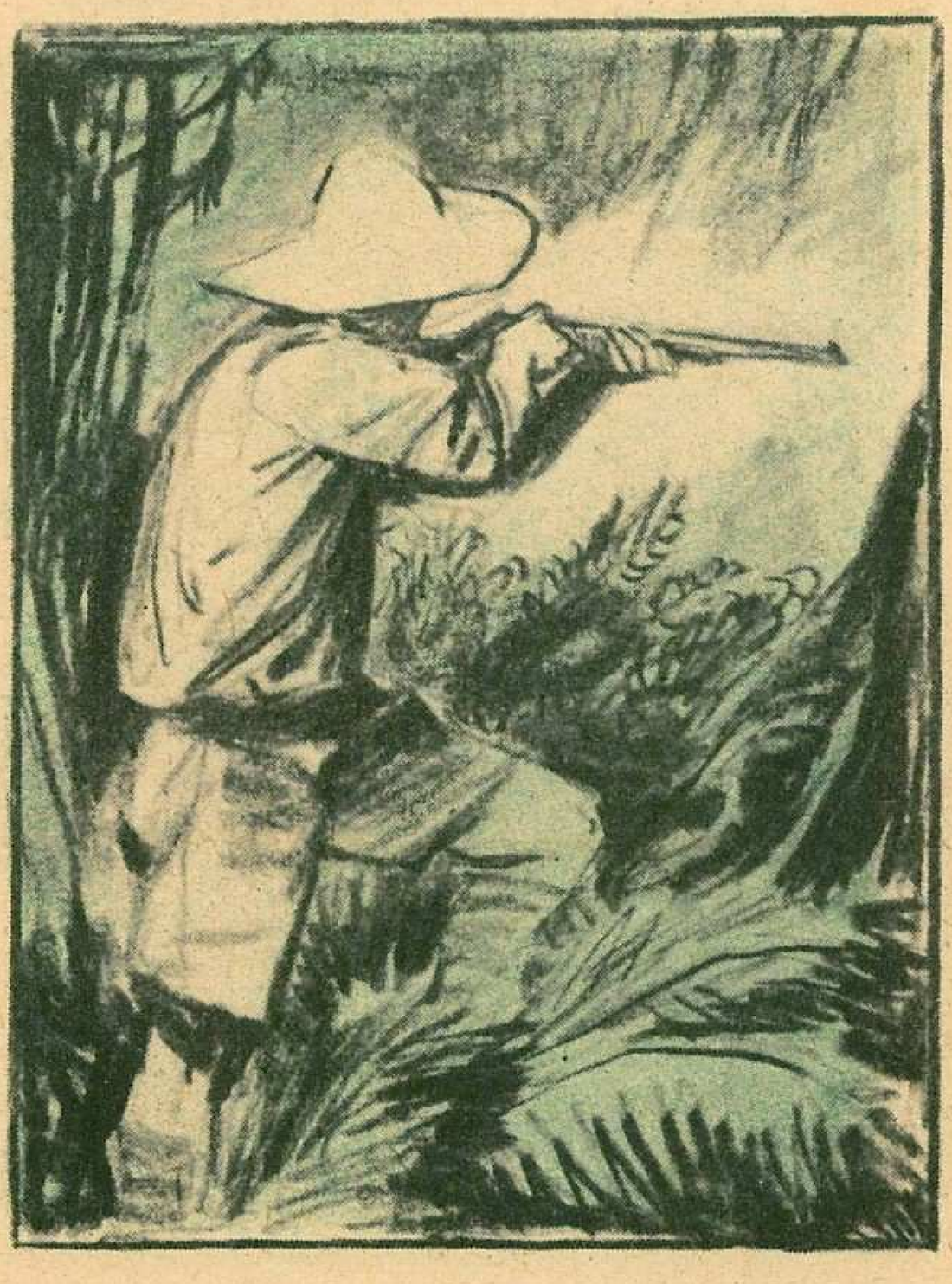

Fehér melltolla kitűnő célpont. Egy tompa dörrenés, s a félelmes ragadozó ernyedt szárnyakkal borul tépett hátú zsákmányára.

Odagázoltam és felemeltem a csuklónyi vastag lábú, hatalmas karmú hárpia-sast a majom hullájáról.

Gyönyörködve húztam szét szárnyait. Az ilyen szép szárny- és farktollak kedvelt díszei az őserdők indiánjainak.

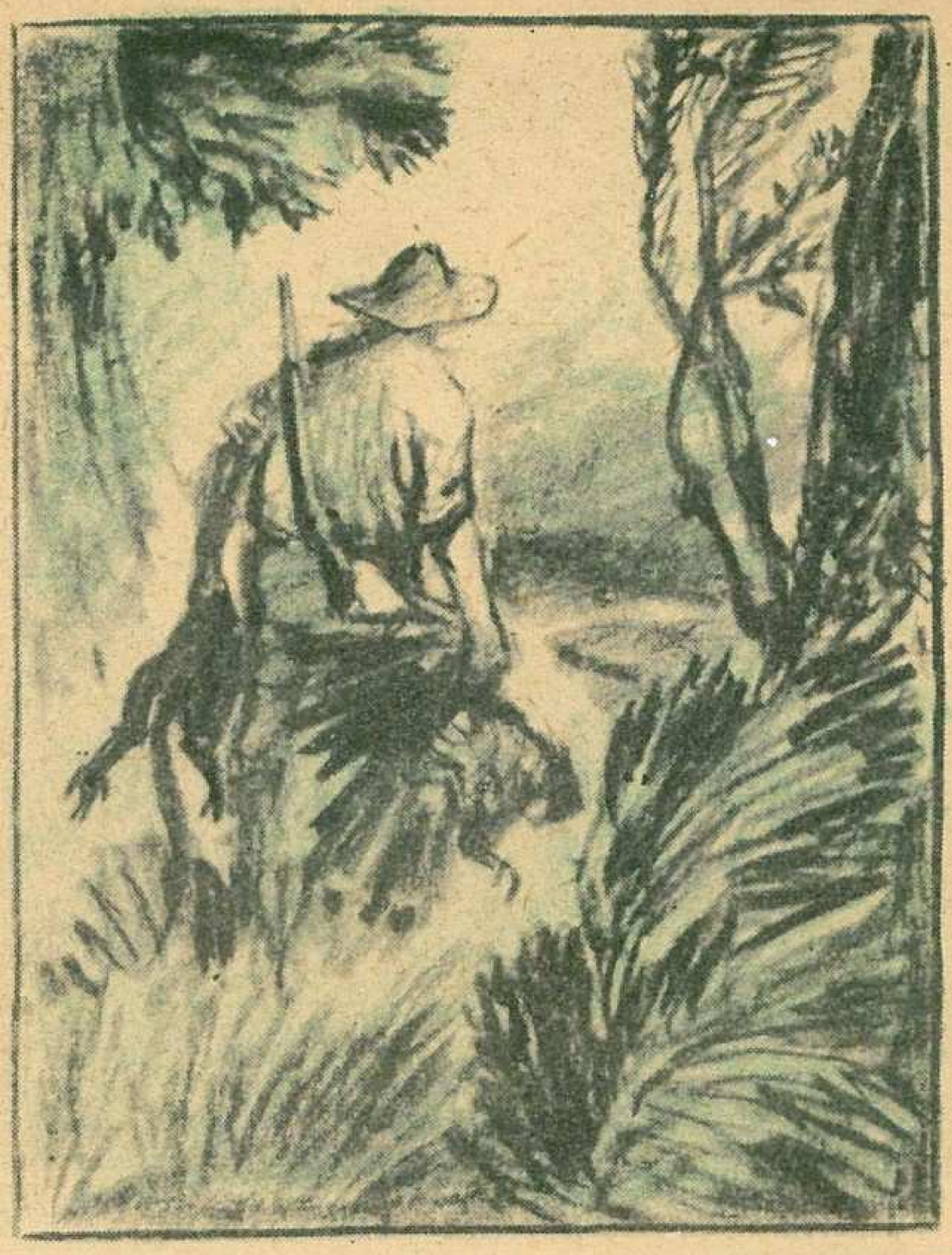

Már erősen zúgott a zivatar szele, amikor a sassal és a tépett hátú majommal visszaérkeztem a homokpadra.

Szinte földbe gyökerezett a lábam. A part, ahol csónakomat hagytam, üres volt. Eltűnt a csónak, csak a vájata látszott a homokban.

Lerohantam a vízhez. Ott sodródott a folyó közepén minden felszerelésemmel az elszabadult csónak. Csak úszva érhettem el!

Csakhogy a folyó ragadozóhalai, a piranhák egy perc alatt szétmarcangolnak. Pillantásom a majom-hullára esett. Felkaptam...

...és nagy lendülettel a vízbe hajítottam. Feszülten figyeltem, a majom elmerült, de a víz nem habzott a zsákmányra éhes piranhák sokaságától.

Ezen a helyen tehát nincs mitől félnem! Lerántottam gumicipőmet, s puskámmal együtt a homokon heverő hárpia mellé dobtam... majd belevetettem magam a hullámzó vízbe.

Erős karcsapásokkal úsztam, a csónak már csak tizenöt méterre lehetett tőlem...

...amikor, mintha ösztönöm veszélyt jelzett volna, hátrapillantottam.

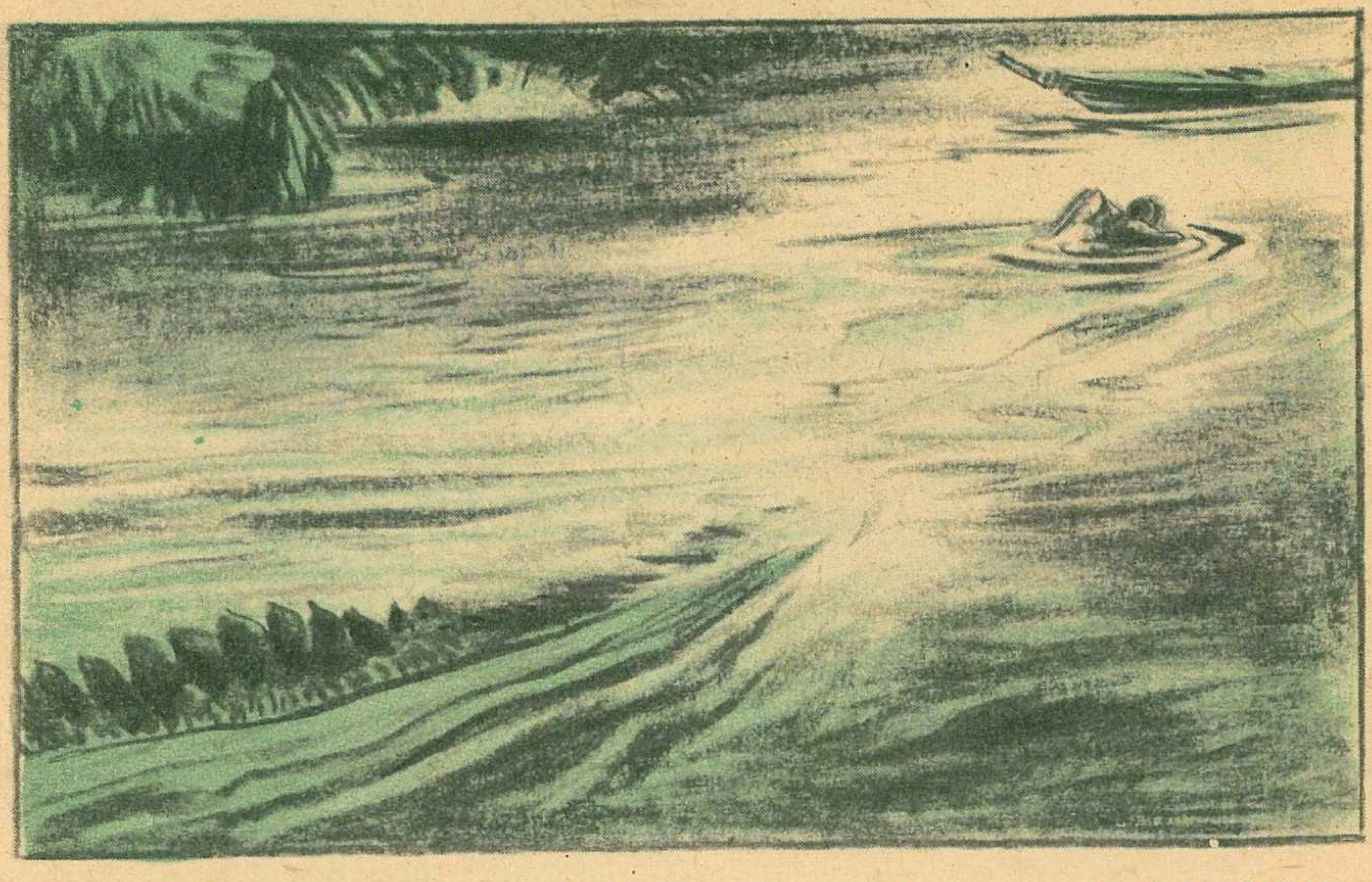

Mögöttem alig kiemelkedő fekete farokvég hasította a vizet. Nagy sebességgel felém közeledett.

Kajmán! — villant át az agyamon és valóban, a következő másodpercben már az óriáshüllő zsákmányra éhes, dülledt szemét is megpillantottam.

Még gyorsabban úsztam. Úgy tűnt, a csónakot soha nem érem el. Pedig a kajmán már egészen közel, talán két méterre lehetett tőlem.

Végre! Görcsösen markoltam meg a csónak peremét, amely akkorát billent, hogy majd felborult.

Lihegve, kimerülten zuhantam a csónak fenekébe. Talán menedéket nyújt a kajmán elől!

De néhány másodperc múlva ismét hatalmasat billent a csónak. Karmos, háromujjas, kurta láb kapaszkodott az oldalán...

...majd feltűnt a dülledt szemű, zsákmányra éhes, rücskös kajmánfej is. Félelmetes látvány!

Feltérdeltem, s megmarkoltam a csónakban heverő tartalék duplacsövűt. De nem jutottam lövéshez.

A kajmán most olyat rántott a csónakon, hogy egyensúlyomat vesztve, majdnem vízbe zuhantam.

Minden erőmet megfeszítettem. Feltérdeltem és a csónakba igyekvő kajmán jobb szemébe lőttem.

A kajmán élettelenül billent fél testével a csónakba. Egyetlen másodperc alatt visszataszítottam a vízbe, mielőtt felborította volna a csónakot.

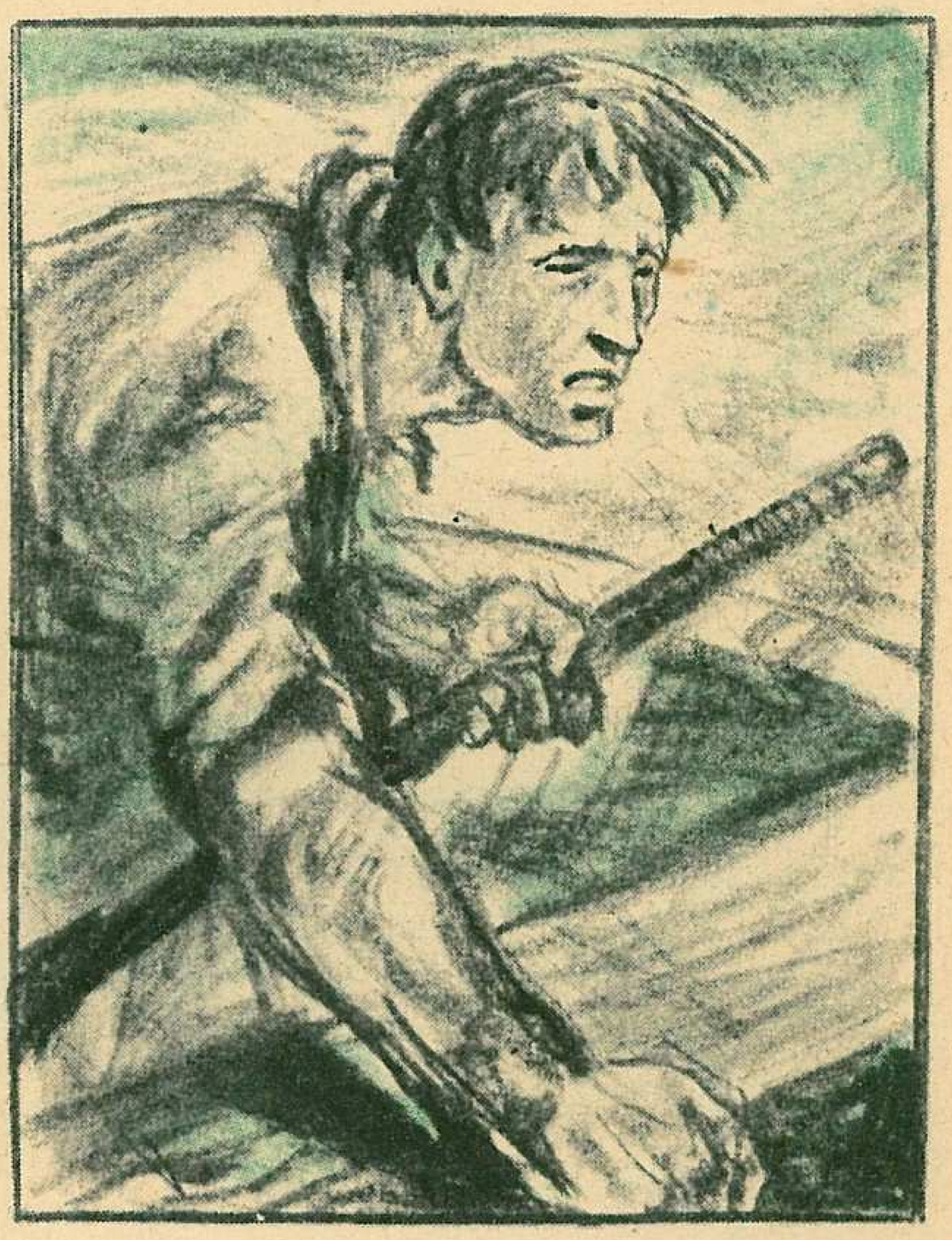

A kajmánnak már nyoma sem látszott, amikor hirtelen sustorgó zúgást hallottam közvetlen közelről. Újabb veszély? Felfigyeltem.

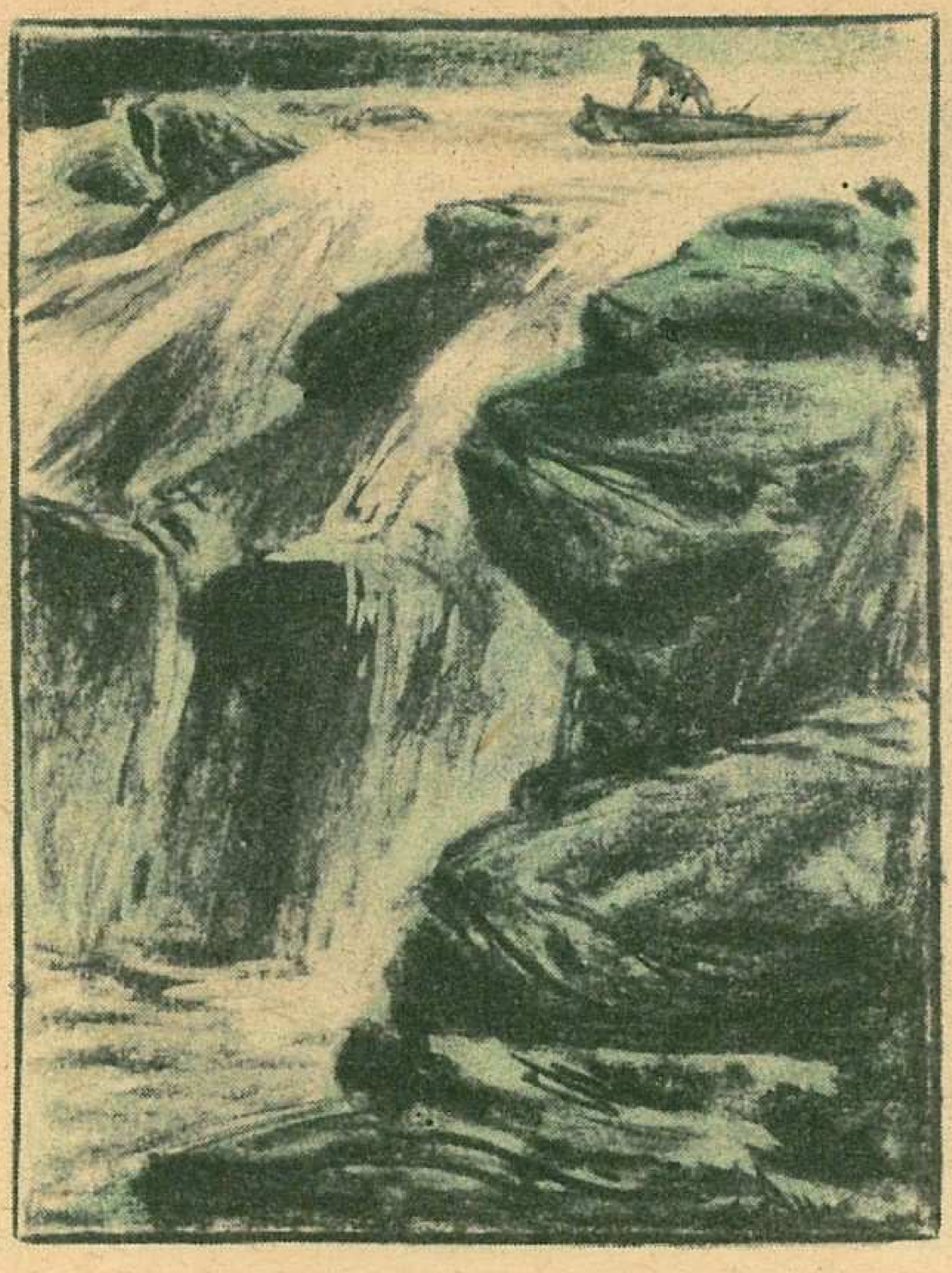

Sziklatuskókkal teli zúgó felé sodródtam. Ha most széttörik a csónak, hiába volt minden eddigi küzdelmem.

Felkaptam a rövid nyelű evezőt. Úgy látszik, ma mindenfajta őserdei veszedelemből ki kell vennem a részemet.

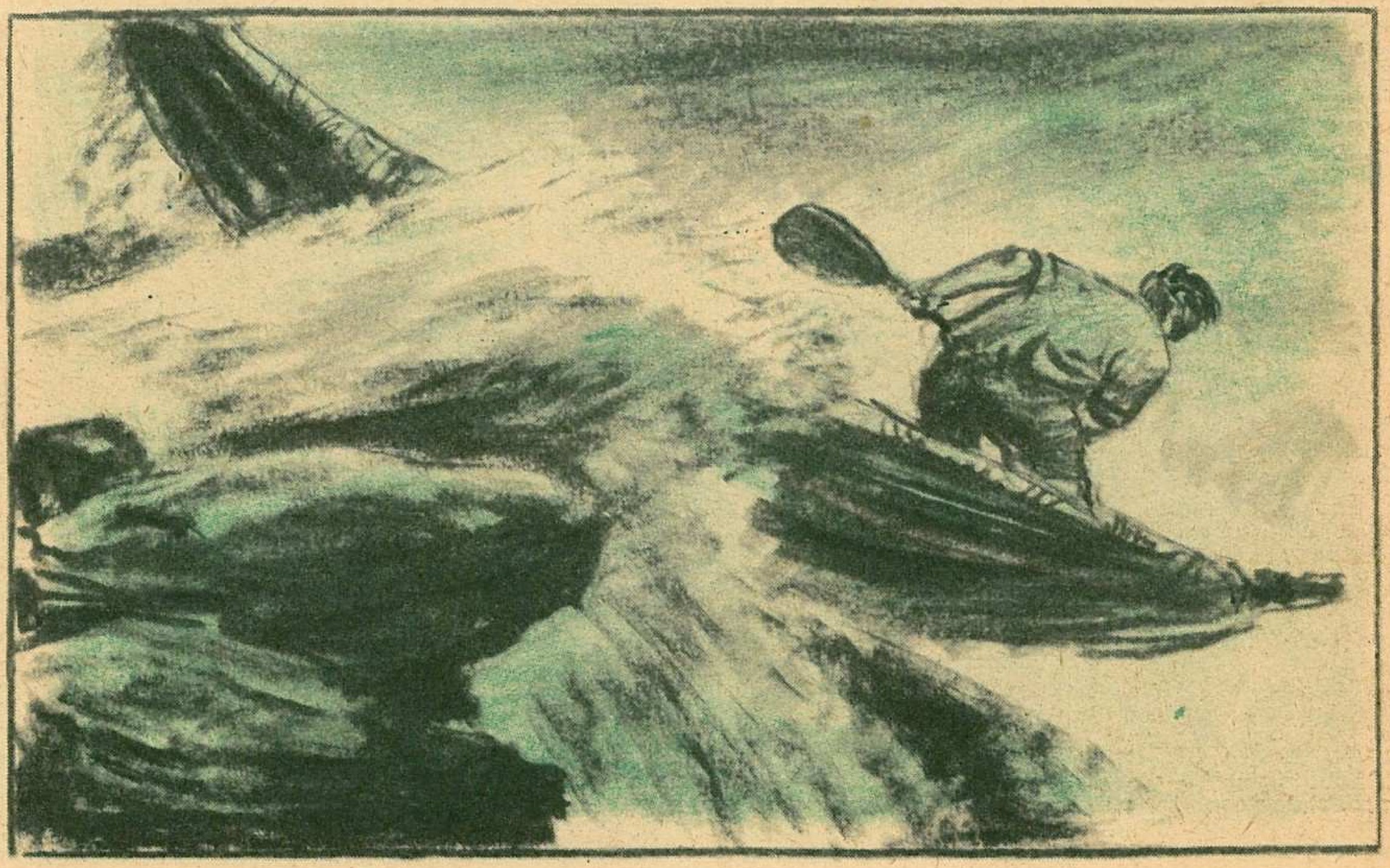

A következő pillanatban már a csónak elején guggoltam. Vízmarta sziklatönkök közt vezettem a hányódó csónakot.

Elhagytam a fehér tajtéksapkát viselő utolsó sziklatuskót is. Csónakom, mint vidám játékhajó siklott a zúgó alatt megcsendesedett vízre.

Megmenekültem. A zúgó aljában a zöld növényfalhoz eveztem, és kimertem a csónakból a vizet. Pillantásom a vízre esett.

A zátonyon megakadt kajmánt akkor szedték ízekre a piranhák. Megborzongtam. Mi lett volna, ha engem is észrevesznek?

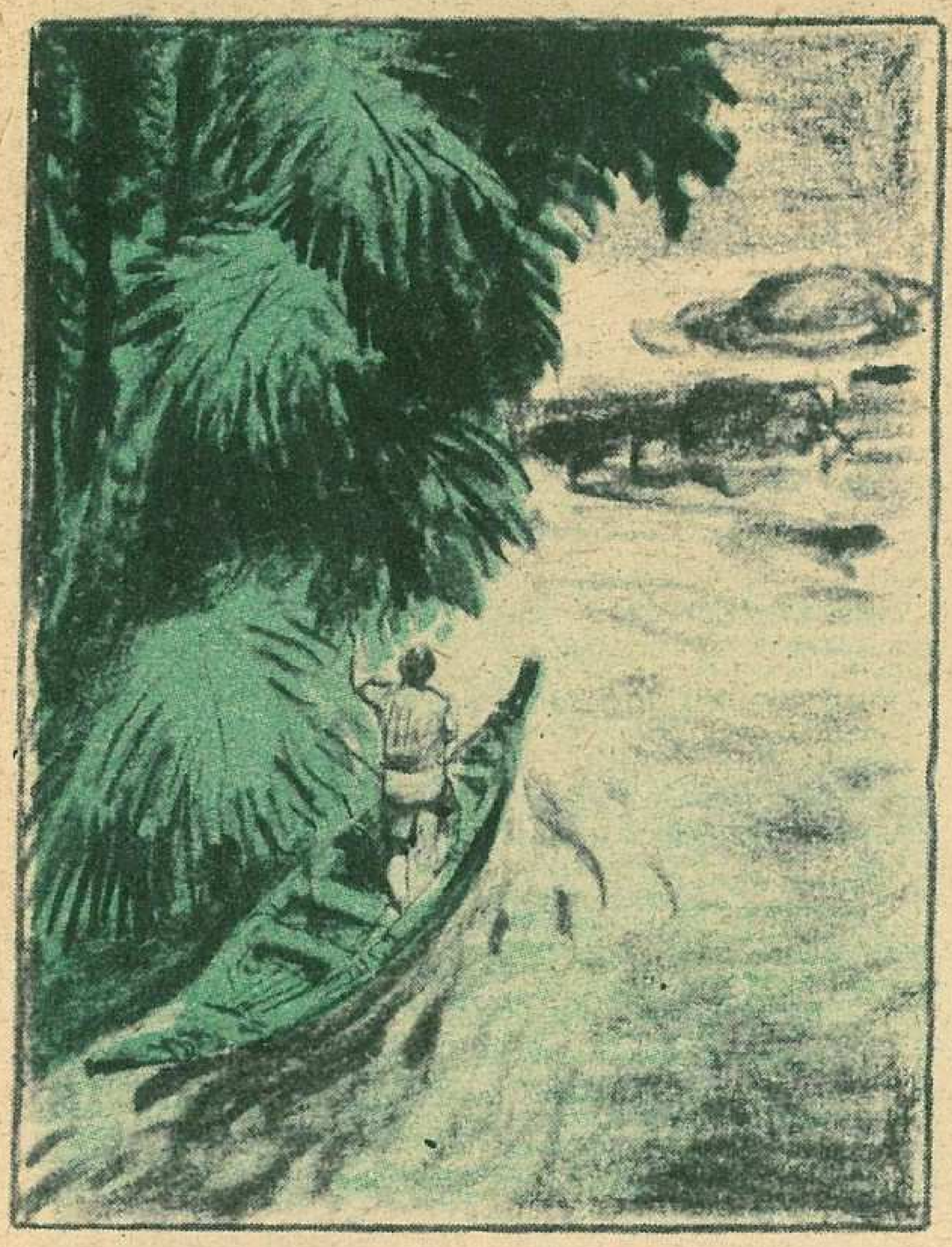

Rendbe hoztam vadászfelszerelésemet és a parti indákba kapaszkodva felvontattam csónakom a zúgón.

Egy óra múlva ismét a homokpadnál voltam, és csónakomba emeltem zsákmányomat: az óriási sast.

Hazaérkeztem vadásztanyámra. Felszabadult örömmel néztem körül. Az átvonult zivatartól még csepegő őserdő felett már aranyló fénnyel sugárzott a trópusi nap.

© MOLNÁR GÁBOR 1956

SZ. 10. A kiadásért felel az Ifjúsági Könyvkiadó igazgatója Budapest 1956
Szerkeszti: Gelléri A. Fel. szerk: Janikovszky Béláné. Képszerkesztő: Bedő I. Műszaki vezető: Gortvai T.
50 000 példány, 1 (A/5) ív, MNOSZ 5601—54 — Budapesti Szikra Nyomda. F. v.: Lengyel Lajos igazgató